

nedsat til at behandle denne Sag, sagde, at hvis man følte sig særlig bunden ved fortrinnsvis at lade de unge Menneſter indtræde i Officerſkolen, der paa denne Maade havde tjent som Lærlinge, vilde dette have været en ſjælv Anvendelse af Loven, men det har heller ikke været Tilfældet, thi Marinebeſtyrelſen paatager ſig ikke nogenſomhelſt Forpligtelse og knytter ikke nogetſomhelſt Baaud lige overfor de unge Menneſter, der komme ombord paa Dragoſkibene ſom Lærlinge. Egeledes blev det den Gang ſagt, at hvis man ved Antagelſen fortrinnsvis vilde tage Hensyn til ſaadanne unge Mænd, ſom havde erhvervet ſig et viſt Maal af Skolekundſkaber, eller ſom vare fra viſte beſtemte Dele af Landet, vilde man hindre Formaalet, hvilket var at aabne Udgang til Sø-officerſkolen for de ſlunkſte og dygtigſte ſøfarende unge Menneſter i hele Landet, men jeg tør ſige, at man ikke fortrinnsvis har taget Hensyn til Skolekundſkaberne. Med Begjæringen om Optagelſen følger der, foruden forſkjellige andre Vidneſbyrd, ogſaa Underretning om, i hvilken Skole den Paagjældende har gaaet, men der er ikke blevet taget ſærligt Hensyn til, hvilke Kundſkaber han har erhvervet ſig, og naar et ſaadant Beviſ er fulgt med, har man væſentligſt kun betragtet det ſom en yderligere Oplyſning om, hvorledes den Paagjældendes moralske Opførelſe har været under hans Skoletid. Det er blevet ſagt i en tidligere Betænkning, at man havde oprettet en Skole ombord paa Krigsſkibene, ſom ſaaledes kunde erſtatte den tidligere yngſte Klasse paa Sø-officerſkolen, men heri ſer jeg ingenlunde en Omgaaen af Loven, og det fandt ogſaa kun Sted i de første Aar, eſterat Loven af 1868 var udkommen; ſiden 1871, alſaa i en meget rum Tid, har det ikke fundet Sted, men alle Lærlinge optages ombord paa Skibene paa ſamme Maade. Der er et Tilſyn med alle Lærlinge og alſaa ogſaa med diſſe, men det er ſaa langt fra, at de ſærlig begunſtiges, at de tværtimod kun — hvad jeg forreſten ikke anſer for rigtig, og hvad der ogſaa nu er forhindret, naar Lærlingene ikke frivillig vilde gaa ind derpaa — have ſaaet Ovelſe i de Færdigheder, jeg omtalte forleden, nemlig at ſtylle Kallertener, høvſte Sto oſv., hvilke Færdigheder jeg tror, at et ung Menneſte let kan faae i de første Maaned, han er ombord i Marinens Skibe. Deri ligger der alſaa ikke nogen ſærlig Begunſtigelse, og Formaalet bliver eſter den tidligere Beſtemmeſe beſtandig det: at aabne Udgangen til Sø-officerſkolen for de dygtigſte og ſlunkſte unge Menneſter i hele Landet. Denne

Udgang er holdt aaben ved Lovens Beſtemmelſer, og der er ikke lagt nogenſomhelſt Hindringer i Veien. Naar der alſaa i de Aar, Loven har beſtaaet, kun har meldt ſig To til Optagelſe, er dette for mig et Tegns paa, at de ſlunkſte og dygtigſte ſøfarende unge Menneſter i hele Landet overhovedet ikke vilde ſøge Søværnets Tjeneste. Det er netop af den Grund, jeg mener, at det vilde være til Forderv for Søværnet, om man vilde gaa over til det, ſom er foreſlaaet af Fleſtallet, idet man derved vilde afſkjære alle andre Menneſter i Landet end netop dem, der ere Søfarende, fra at komme til Søværnet, og det er min fulde Overbeviſning — ſom det synes, har den forbigangne Tid godtgjort dette —, at Ingen eller ſaa godt ſom Ingen af dem vil komme. Hvad jeg alſaa egentlig vilde urgere, er det, at det var uberettiget, naar den ærede Ordfører ſagde, at Marinebeſtyrelſen havde omgaaet Loven. Dette er en meget ſtærk Beſtylning, og jeg tror, den ærede Ordfører maa erkende, at den ikke er berettiget. Med Hensyn til det, ſom blev udtalt af det ærede Medlem for Frederiksberg Amtis 1ſte Valgtreds (Thomsen), ſkal jeg blot ſige, at, naar jeg ſtemmer ſammen med ham i Punktet om Søforterne, følger naturligtviſ ikke deraf, at jeg i alle Henseender ſkulde tiltræde hans Motivering.

Berg: Det forekommer mig, at den Forhandling, ſom er ført om denne Sag, har lagt en ſæregen Grad af Ivrighed for Dagen hos Udringsforſlageneſ Modſtandere. Det er ikke ſaa meget Vægten af de Grunde, de have anført derimod, ſom Maaden, hvorpaa man har ſøgt at angribe os, der har været paafaldende. Man pleier her i Salen at kunne vite Grunde mod Grunde og ſaa lade Afſtemningen afgjøre, hvad det ſkal blive til, uden at komme med Argumenter ſom dem, der ere reiste fra vore ærede Modſtanderes Side her mod os. Jeg havde ventet, at den ſidſte ærede Taler (Ravn) ogſaa havde berørt en anden Yttring, han lod falde forleden Dag, den nemlig, ſom den ærede Ordfører ſigtede til og ſom gik ud paa at angribe vor Anſkuelse, til at gaa ind paa de Grunde, man anførte. Det ærede Medlem erindrer, at det var ham, der gav Anledning til den Del af Debatten, hvilket forekommer mig iøvrigt at ligge udenfor hans Natur, men det karakteriſerer kun, hvor vidt man er kommen i ſin Ivrighed, og hvor langt man er kommen bort fra ad ſædvanlig Veie at anføre gyldige Grunde for det, man tror. Jeg ſkal ikke nærmere kritiſere eller komme tilbage til Forhandlingerne i forrige Møde.